GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 130r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25958
Copyright: Admont, Benediktinerstift

hoc insequentē se lenam suspendat. Illa enī cum reuersa ad
cubile suū abēt catulos sensert. e uestigio raptorē insequit. s; cum
ad locū spert. cū simultudine catuli oppositē puenerit. catulū
curiosi inspiciens ab impetu suspendit. tandēq; ad ultimū dep
bendens se delusam. tristis ad locū suū regredit. Ob hanc g fatu
tatē. prima hec bestia quā imprudentiā dixim. lenē ñ mus
te cōparat. Sequit. Et alas habebat aquilę. Duas alas habet in s s
prudentia. quarū una ignorantia. altera. obliuio nominari
potest. S; uidendū qd sit ignorantia. Ignorantia ē. quando ho
mo discere que scienda. e intelligere que intelligenda ēent ne
glig it. aut si didicerit. ex uicio dñantis sibi imprudentię obliuis
cetur qsi ñ didicerit. Hic p̄terundū. qd bestia hec de q agit
alas aquilę habuisse describit. In aquila que alt ēcteris auib
inuolando sustollit. supbia ñ mēgrue exprimit. Alas inqt
habebat aquilę. mystice p hoc insinuans. qa obliuiosi e igno
rantes. plus intēdū supbiunt quā docti ac sapientes. S; homo
saluandus hanc in se bestiā regnare diu ñ patit. boni exem
plo daniel tādiu eā aspiciens. qadusq; dō auxiliante eludat
ac superet. Unde rectē subiungit. Aspiciebā donec euulse sūt s s
ale ei. e sublata est de terra. bestiā aspicere. est totū cordis s s
aspectū sollicite ad hoc ēuertere. ut e qd faciendū e uitandū sit
diligenter addiscere studeat. e dū didicerit. atq; cōmendando
memorię. facti sagacit implere laboret. Sicq; duab illis alis. igno
rantia uidel e obliuione. p scientiā e memoriā boni tandē euul
sis. ipsa etiā bestia. ipsa inquā imprudentia p prudentiā sublata
e superata. fit tandē qd sequit. Et sup pedes qsi homo stetit. possum
hoc in loco p pedes intelligere cogitationes hominis. Quādiu du
ab alis illis. quas ignorantiā e obliuionē dixim sensus cordis ue
lat e obtenebrat. ñ stat homo sup pedes suos qsi homo. qa impo
tens cogitationū suarū. nec scit nec discernit qd cogitet. supe